

C/2024/5660

19.9.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 13 maja 2024 r.

w sprawie E-7/23

ExxonMobil Holding Norway AS przeciwko Staten v/ Skatteetaten (państwo norweskie, reprezentowane przez administrację podatkową)

(Swoboda przedsiębiorczości – Art. 31 i 34 Porozumienia EOG – Zrównoważony rozdział kompetencji podatkowych – Koncepcja „ostatecznych strat” – Odliczenie strat spółki zależnej niebędącej rezydentem – Nawet minimalny dochód)

(C/2024/5660)

W sprawie E-7/23, ExxonMobil Holding Norway AS przeciwko Staten v/Skatteetaten (państwo norweskie, reprezentowane przez administrację podatkową) – WNIOSEK skierowany do Trybunału przez Sąd Apelacyjny Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczący wykładni art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do możliwości odliczenia przez ExxonMobil Holding Norway AS od swoich dochodów podlegających opodatkowaniu strat spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie EOG, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson, prezes (sędzia sprawozdawca), Bernd Hammermann i Ola Mestad (ad hoc), sędziowie, wydał w dniu 13 maja 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Wymaganie, aby zastosowanie wyjątku dotyczącego „ostatecznych strat” w rozumieniu wyroku Trybunału w sprawie E-15/16 *Yara* było wykluczone, jeżeli spółka zależna niebędąca rezydentem uzyskuje nawet minimalny dochód w roku podatkowym następującym po roku, którego dotyczy wniosek o odliczenie, jest zgodne z art. 31 i 34 Porozumienia EOG.
2. Jest zgodne z art. 31 i 34 Porozumienia EOG, aby państwo EOG wymagało, w celu wykazania, że strata jest ostateczna, aby formalna decyzja w sprawie procesu likwidacji została podjęta niezwłocznie po zakończeniu roku podatkowego, którego dotyczy wniosek o odliczenie.